

Иван Вазов

Птичка

Птиченцето труд не знае,
нито грижи както ний,
много, много се не мае,
гняздото си скоро вий.

Нощем в клонето се сгуша,
утром – слънце кат изгрей,
то гласа на бога слуша:
трепне криле и запей.

Мине пролет разцъфтяла,
минат летни марани,
дойде есен, дъжд и хала,
падне сняг по равнини.

Всякой тръпне и се свива;
птиче през море върви,
в топли крайща то почива,
дор се пролет пак яви.

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4790>]